

Razgovor u povodu izlaska romana **“Kamen pamti”**, koji će uskoro biti predstavljen u knjižari Alfa u Mostaru

Intervju
KAŽIMIR VRANKIĆ, KNJIŽEVNIK
I MR. NUKLEARNE ENERGETIKE

slabe oštrina i sjaj zvijezda na nebu koje zamućuje veo javne rasvjete.

Čovjekov intelekt ograničen je u shvaćanju mikrosvijeta ili beskonačnog svemira. Vi tragate za odgovorom?

- Odgovor je čvrsta forma kame-
na i njegova struktura koja broji
stotine milijuna godina. Služi
nam kao vodilja, miljak između
te dvije krajnosti, postanka i
kraja. Jer sve što je ostalo od djela
ljudskih ruku, diljem svijeta, od
prošlih civilizacija, zabilježeno
je u obliku kamena, isklesano
u pismu. U Hercegovini to su slike
Starog mosta, stećaka u Radim-
lji ili Boljunima, mletački lav u
Gabeli, rimska vila u Mogorjelu
u Čapljini, djela Daorsa u Ošani-
ćima. Samo kamen pamti. Sve što
se događalo u prirodi, sva Božja
djela zabilježena su vremenskim
slojevima sedimenata, okamine
školjki, riba, ptica, drveća, dino-
saura...

Kakva je sudbina knjiga u današnjem virtualnom elektroničkom svijetu?

- Na razini zapadne civilizacije
u brojnim profesijama zavlada-
la je ideologija profita i površnost
koja je po svojoj definiciji kratka
daha. Predanost, upornost i pro-
fesionalizam uglavnom se sele na
Daleki istok ili se odande doselja-
vaju među nas. Ostavlja se dojam
kako se sve manje čitaju knjige.
Međutim, knjige se traže, čitaju
se. Posebice u ovoj eri pandemi-
je. Kod mnogih je čitanje kratka
daha, pisanje još kraćega. I svelo
se na internet. Mnogstvo čita por-
tale i piše polemičke komentare
na dnevne medijske uratke. U
tome u najvećem broju nedosta-
je i jezičnog i sadržajnog smisla.
Čitanje i pisanje u elektroničkim
medijima postaju usporedna po-
java, privjesak utopljen u svijet
reklama, što je i razumljivo jer se
na koncu od njih i živi.

Kako spajate nuklearne teme kojima se bavite i sklonost publicističkom djelovanju?

- Otežavajuća je okolnost kad, kao
stručnjak za nuklearnu energeti-
ku, iz jednog egzaktne svijeta
uđete među ljude čija je profesija
vezana uz umjetnost. Zbunite
ih pa govore: “Što ovdje radi ovaj
inženjer?”. S druge strane, kad ste
među inženjerima ili znanstve-
nicima, propituju što tu radi ovaj
boem, pjesnik? Zato je dobro da
postoje pseudonimi. Tako pojedina
na zanimanja grade svoje ljuštore
i štite se. Smatram kako čovjek u
jednom jedinom neponovljivom
životu treba promatrati, razmiš-
ljati i živjeti prostor oko sebe,
puni krug od 360 stupnjeva. Ni-
šta ne treba izostaviti. Profesija
je samo dio cjeline duha, života,
svijeta.

Često ste u svom rodnom mjestu Trebižatu. Davali ste potporu brojnim kulturnim događajima. Vuče li vas nostalgija?

- Nije riječ samo o nostalgiji pre-
ma Trebižatu, Čapljini, Hercego-
vini. Pa to su objektivno dobra
mjesto za život. Klima, vode, rije-
ke, plodne doline. Edenski vrtovi.
Samo politika treba staviti zemlju
i ljude u funkciju. Hercegovina
postaje središte. Grade se ceste pa
će se u trenu moći stići na more
ili u Split, Sarajevo, Dubrovnik. ●

Samo kamen pamti sve što se događalo u prirodi

Priradio: Oliver Cvitković

Priča o odrastanju u Hercegovini, na rijekama, o jednom životu, od radoznalih dječaćkih očiju do misli zrelog čovjeka

Hrvatski književnik Kažimir Vrankić rodio se 1959. u Trebižatu, u općini Čapljina, gdje je završio gimnaziju. Diplomirao je 1981. i magistrirao nuklearnu energetiku na Fakultetu elektrotehnike i računarstva (FER) u Zagrebu. Od 1982. godine do danas radi u HEP-u, gdje obnaša niz dužnosti. Voditelj je arbitražnog tima za spor HEP-a sa Slovenijom oko NE Krško (HEP je dobio spor protiv Republike Slovenije u iznosu od 43 milijuna eura). Odlikovao je Redom Danice hrvatske s likom Blaža Lorkovića za osobite zasluge za gospodarstvo. Objavio je više stručnih radova. Od 2005. Vrankić je predsjednik i osnivač stručne udruge Hrvatskog ogranka Međunarodne elektrodistribucijske konferencije (HO CIRED). Redoviti je član Družbe hrvatskog zmaja i Hrvatskog nuklearnog društva. Uz svoje primarno zanimanje, Vrankić je uspješan i na području kulture. Autor je brojnih dokumentarnih filmova na HTV-u (“Pred vratima Zapada”, “Čapljinski rat i mir”, ciklusa TV Mislilište (HTV1), pisao je radiodrame za Hrvatski radio, objavljena mu je i izvedena drama u Teatru ITD.

Objavljivao je u časopisima za književnost i kulturu (“Hrvatska revija”, “Marulić”), pisao je eseje, kao i političke osvrtne u tjednicima te dnevnim novinama (“Večernji list”, “Vjesnik”, “Danas”, “Nacional”, “Tomislav”, “Marulić”, “Hrvatska revija”). Organizator je brojnih kulturnih događanja i javnih aktivnosti.

S književnikom Vrankićem razgovarali smo u povodu izlaska romana “Kamen pamti”, objavljenoga u vlastitoj nakladi. Knjiga će biti predstavljena u izdavačkoj kući i knjižari Alfa u Mostaru.

Jezgrovito viđenje ove knjige u predgovoru je napisao istaknuti hrvatski književnik Miro Gavran. S malo riječi rečeno je sve. A što nam govori naslov “Kamen pamti”?

- Naslov romana “Kamen pamti” može se shvatiti na dva načina. To je odgovor na pitanje tko pamti... - Samo kamen pamti, sve ostalo nestaje u vremenu. A može biti i opomena, imperativ. Koga pamti? ... Kamen pamti. Međutim, svatko ima svoj skriveni individualni doživljaj. Kad čitamo nečiju knjigu, poeziju, kad slušamo skladbu ili gledamo

“ Pjesnik Antun Branko Šimić opjevao je Bistrinu noćnoga neba i poseban sjaj zvijezda nad Hercegovinom. Naša se oštroumnost gubi kako slabe oštrina i sjaj zvijezda na nebu

“ Ovo je Edenski vrt. Samo politika treba staviti zemlju i ljude u funkciju. Hercegovina postaje središte. Grade se ceste pa će se u trenu moći stići na more ili u Split, Sarajevo i Dubrovnik

Naslov romana “Kamen pamti” može se shvatiti na dva načina. To je odgovor na pitanje tko pamti... - Samo kamen pamti, sve ostalo nestaje u vremenu. A može biti i opomena

skulpturu, sliku nekog slikara, nema univerzalnoga kriterija po kojem to vrednujemo. Važno je kakav dojam ostavlja na nas, što opet ovisi o našoj duši, osjećajima, o duhovnoj izgrađenosti, o svim znanjima i iskustvima kojima smo se dogradili.

Živate u Zagrebu, roman je univerzalnoga karaktera, a prvo predstavljanje pripremate u Mostaru. Što vas je navelo na takav put?

- Roman je priča o odrastanju u Hercegovini, na rijekama, o jednom životu, od radoznalih dječaćkih očiju do misli zrelog čovjeka uprtog u dohvatljivi horizont događaja. Naglašena su samo ona razdoblja kad je glavni lik opsjednut neshvatljivom beskonačnošću koja se zrcali u dalekim zvijezdama, kao i bezvremenošću koja se pokazuje u kamenu. Zato u Mostaru radim prvo predstavljanje, zatim slijedi Zagreb.

Roman je prožet lirskim elementima?

- Lik u ovom romanu je od dječićkih dana do zrelih godina opsjednut kamenom, zvijezdama, granicama spoznaje, možebitnim doticajem nekih vanzemaljskih sila s njegovim rodnim krajem, Trebižatom, rodnim mjestom i polazištem književnika Vlade Pavlovića, Neretvom, Hercegovinom. Sva ta događanja, svi opisi, sve ograničene misaone krijesnice izviru iz zaboravljenih i neopisanih slika života duboko urasloga u kamen pod zvjezdanim nebom Hercegovine. Pjesnik Antun Branko Šimić opjevao je bistrinu noćnoga neba i poseban sjaj zvijezda nad Hercegovinom. Naša se oštroumnost gubi kako

